

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 4. S. Cedde Episcopus Saxonum Orientalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

agraffet, magna Ecclesia fundata, in pa- Sæculum VII
 triam rediens ad Finanum Episcopum A. C. 653.
 Lindisfarnensem se contulit, qui eum,
 comperto, quod plurimi in Saxonia O-
 rientali Fidem suscepissent, duobus aliis
 Episcopis assistentibus, illius Regionis E-
 piscopum ordinavit.

§. IV.

*S. Cedde Episcopus Saxonum Orien-
 talium.*

Cedde jam Episcopus in Saxoniam O-
 rientalem reversus, & majore quam
 antea Auctoritate valens, diversis in lo-
 cis Ecclesias fundavit, Presbyteros &
 Diaconos in prædicando & baptizando
 Adjuutores ordinavit. Imo Talaburgi ad
 Tamisim multos congregavit, quos insti-
 tuebat ad vitæ Monasticæ rigorem, quan-
 tum novelli Christiani ferre poterant.
 Cum quemdam Regi sanguinis propin-
 quitate conjunctum, quod contraxisset
 illicitas nuptias, vir Sanctus excommu-
 nicasset, prohibuissetque, ne ullus homi-
 num illius ædes intraret, aut cum illo
 manducaret, nihilominus Rex Sigeber-
 tus ab excommunicato invitatus ad men-
 sam accessit. Ecce vero de convivio re-
 deunti obvius fit Sanctus Episcopus. Rex
 territus ex equo in terram defilit, ejus
 pedibus advolvitur, veniam rogat. E-
 piscopus,

Sæculum VII episcopus, qui & ipse equo vehebatur, de-
A. C. 653. scendit, & zelo impellente, virga, quam
 manu tenebat, Regem tangens, Auctorita-
 te Episcopali dixit: *Quia tibi temperare
 noluisti, quin in domum hujus perditu bo-
 minis intrares, in ea morieris.* Vera
 prædixisse Episcopum eventus docuit,
 nam vir ille ejusque frater Regem, quem
 sanguine attingebant, occiderunt, &
 quærentibus, cur tetrum facinus perpe-
 trassent, causam aliam edicere non po-
 tuerunt, quam se ægerrime tulisse, quod
 Rex ad ignoscendum inimicis suis facil-
 limus fuisset. Nempe Rex piissimus ve-
 niam petentibus, secundum Evangelii
 præceptum, promptissime concedebat.

Bed. III. hist.
c. 23.

Quamvis Cedde Episcopatum Saxo-
 niæ Orientalis suscepisset, non nunquam
 tamen Nordhumbriam patriam suam re-
 visebat, ut Fideles ad constantiam ex-
 hortaretur. Edilvardus Regis Osualdi
 filius, qui in Provincia Deira appellata
 imperabat, apud se habebat Episcopi fra-
 trem, nomine Celinum, Presbyterum,
 qui eum, & Familiam Regiam erudiebat,
 atque Sacramenta præbebat. Unde
 cum Episcopi sæpe ad fratrem invisentis
 virtutes miraretur, ipsum sponte exci-
 tavit, ut a se fundos peteret ad ædifican-
 dum Monasterium, quo Rex veniens,
 verbum Dei audiret, oraret, & ubi mor-
 tui sepelirentur; eos enim precibus Mo-
 nacho-

Monachorum plurimum adjuvari posse credebat. Episcopus, quodam loco inter remotos & asperos montes delecto, licentiam a Rege petiit toto Quadragesimæ appropinquantis tempore ibi in oratione perseverandi, quo spatio quotidie exceptis Dominicis usque ad vesperam jejunus sustinebat, tumque parvam panis partem, unum ovum, & lac aqua dilutum sumebat.

Inde dispicimus in illa Regione non fuisse prohibitum, lactaria, & etiam ova in Quadragesima comedere. Hoc apud Monachos, a quibus S. Episcopus educatus, in more positum erat, ut locum, ubi Monasterium vel Ecclesia ædificanda esset, precibus & jejuniis consecrarent. Cum decem dies usque ad Pascha superessent, Rex, revocato Episcopo, fratrem ejus Cymbellum Presbyterum rogavit, ut illius loci consecrationem absolveret. Erant enim quatuor fratres, Cedde, Cymbellus, Celinus & Ceadda, quorum primus & ultimus Episcopatu eminuerunt. Ita fundatum est Monasterium Lestintonense secundum Regulam Monasterii Lindisfarnensis, in quo Cedde Episcopus a puero fuerat. Monasterio Lestintonensi post se fratrem suum Ceaddam Abbatem dedit.

Sæculum VII
A. C. 653.